

TORONYIRÁNY

XV. 30.

2021. július 25.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 17. vasárnap

Július 26. Szent Joakim és Szent Anna, a Boldogságos Szűz Mária szülei

Július 29. Szent Márta

Július 31. Loyolai Szent Ignác

A kereszténység számára a vasárnap az „Úr napja” lett, s erre tették át a szombati pihenést és munkaszünetet is. Többről van itt szó, mint pihenésről. Az Egyház az isteni törvényre hivatkozva szorgalmazza a vasárnap megszentelését. Az isteni törvény célja mindig az ember személyes tökéletessége, kiteljesülése. Nem merülhet el a földi gondokban, nem lehet a technikai vagy gazdasági haladás áldozata sem. Minden intézmény, minden fejlődés az emberért van. Testi és lelki összetettségünk miatt időre van szükségünk, hogy reflektáljunk kiletűnkre, a világban elfoglalt helyzetünkre, Istennel fennálló kapcsolatunkra, s együttállj magunkban azokat az érzelmeket, amelyek az emberi közösséget, a családot, társadalmat, államot az otthon melegével és a megértés légkörével töltik el. A munka nem cél, hanem eszköz. De ugyanilyen eszköz a pihenés, szórakozás és a lélek békéjének keresése. A vasárnapi áldozatbemutatás nemcsak az Istennel való kibékülésnek, a hálaadásnak vagy kéréseink előadásának helye. Minket mindig kötelez Krisztus szava: Ha ajándékodat az oltárra viszed és eszedbe jut, hogy embertársaddal haragba vagy, előbb menj, állítsd helyre a testvéri viszonyt, s utána kedves lesz áldozatod Isten előtt (Mt 5,24).

Ha az eukarisztia ünneplése a közösség hivatalos istentisztelete, lefolyásának olyannak kell lenni, hogy a közösség valóban bekapcsolódhassék. A lényeg mindig az marad, amit Krisztus tett az utolsó vacsorán, s amit az apostolok is mint kötelező hagyományt vettek át (1Kor 11,23-26). A kereszttség és a bérmálás révén minden hívő részesedik Krisztus főpapi küldetésében, s ez hatalmazza fel az egyházi közösséget az eukarisztia ünneplésére. A közösségben azonban kell lenni olyanoknak, akik az egyházi rend szentsége révén különlegesen is részesülnek Krisztus hatalmában, őt mint főpapot képviselik. Az áldozatban való részvételt abból kell levezetni, hogy a hívők Krisztus titokzatos testének tagjai, akiket ő, mint fő be akar vonni áldozatába és táplálni akarja őket testének és véreinek szentségével. A tevékeny részvétel tehát ott kezdődik, hogy a hívők a pappal együtt magukat is áldozatul adják az Atya iránti hódolat jeléül. Ehhez pedig tudatosítani kell a hitet és egysülni magával az áldozattá vált Krisztussal.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 2Kir 4,42-44** Elizeus próféta a nagy éhínség idején egy önzetlen felajánlást továbbítva számos éhezőknek eledelt nyújt.
- 2. Ef 4,1-6** Az apostol arra buzdítja az efezusi keresztényeket, hogy éljenek méltó módon a hivatásukhoz, különösen a közösségi élet erényeinek a vonatkozásában.
- 3. Jn 6,1-15** Jézus néhány kenyeret és halat felhasználva bőséges enivalót biztosít az őt hallgató tömeg részére, de gyorsan távozik, mert erőszakkal királlyá akarják őt tenni.

A kenyérszaporítás

A szinoptikusok a kenyérszaporítást estére teszik. A negyedik evangéliumban ilyen időmeghatározás nincs, de a 16. vers utal az estére. Az evangélista itt csak azt nyomatékozza, hogy Jézus eledelt adott a népnek, mert a csoda ennyiben előképe az eukarisztianak. A külső kép is ezt tükrözi. Jézus a feléje tóduló tömeget látva gondoskodik róluk: enivalót ad nekik. Tehát küldetése sem merül ki a tanításban vagy a bűnök megbocsátásában és eltörlésében. Lelki táplálékot is nyújt, sőt az a feladata, hogy az embert elvezesse az örök élet lakomájára. Márk elbeszélésében a tanítványok figyelmeztetik Jézust, hogy az embereknek nincs élelmük. Itt ellenben ő a kezdeményező, mint ahogy a lelki kenyeret is magától adja. Azzal pedig, hogy Fülöphez fordul és megkérdezi, honnan vesznek kenyeret a népnek, arra hívja fel a figyelmet, hogy valami olyat ad, amire természetes körülmények között nincs lehetőség. Fülöpöt a kérdéssel próbára teszi, s már ez is előképe a másnapi próbatételnek, ahol a tanítványok sem értik Jézus ígését. A hit éppen Isten természetfölötti erejének és szeretetének az elfogadása. Külön említést érdemel az a kettősség, amely egyik oldalon Fülöpben és Andrásban, a másik oldalon pedig Jézusban nyilvánul meg. A két tanítvány természetes megoldásra gondol: Fülöp kétszáz dénárt emleget, de abból is csak annyit lehetne venni, hogy éppen valami jusson mindenkinek. /Egy dénár egy ember napibérének számított (Mt 20,2)./ András pedig azon mereng el, hogy itt helyben nincs más, csak egy gyermeknél őt árpakenyér és két hal. Az árpakenyér emlékeztet Elizeus csodájára (2Kir 4,42). A természetes törekvésekkel szemben Jézus a természetfölötti megoldást hozza, s mindig is ez marad az ő szerepe. Az összehasonlítás világot vet a csoda nagyságára: kétszáz dénárból legföljebb mindenki egy keveset kaphatott volna, a csoda után azonban tizenkét kosarat töltenek meg a maradékkal. Az Ószövetségben is a bőség a kegyelem túlradadásának az előképe. A bőségnek és az ünnepélyességnek a jele az is, hogy a tanítványoknak le kell telepíteni a tömeget, mintha Jézus asztalhoz

hívná őket. Asztal ugyan nincs, de van „sok fű”, ami szintén ellentétben áll a pusztával, ahol a nép a mannát kapta.

A tömeg letelepítésénél nincs szó ötvenes és százas csoportokról, mint Lukácsnál és Márknál. A másik eltérés az, hogy itt Jézus maga osztja a kenyeret és a halat, nem a tanítványok, mint a szinoptikusoknál. De nehéz elképzelni, hogy mind az ötezer embert maga Jézus szolgálta volna ki. Inkább azon van a hangsúly, hogy a csodálatos eledel tőle jön. Végül meg kell figyelni azt a különbséget is, hogy az evangélista nem említi a kenyér „megtörését”, s ebből egyesek arra következtettek, hogy a cselekmény nem akart az eukarisztia való előkészület lenni. Ezzel viszont szembenáll az, hogy a szöveg magát az elmondott áldást az „eukharishtein” igével fejezi ki.

Az előképet és az előkészítést az egész cselekményben kell keresni, nem az egyes részletekben. Másnap Jézus Kafarnaumban is olyan ételről, illetve kenyérről beszél, amelyet ő ad, tehát nem az a fontos, hogy ki osztja ki. A szinoptikusoknál a maradék nagysága a csodát, a kenyér bőségét jelzi, itt a maradékot azért kell összeszedni, hogy „kárba ne vesszen” Ebben bizonyára nemcsak a kenyér megbecsülése fejeződik ki, ami a zsidóknál magától értetődő volt, hanem az eledel különlegessége is. A másnapi beszédben Jézus arra figyelmezteti hallgatóit, hogy olyan eledelért fáradozzanak, amely nem mulandó. A maradék összeszedése mint jelkép ebbe az irányba mutat, de benne van a csoda jellege és a bőség is.

Egyedül itt, Jánosnál találjuk meg a csodának a népre gyakorolt hatását. Jézus tette jel (semeion) volt, amiből következtetni lehetett a jelentésre. Az emberek arról kezdenek beszélni, hogy bizonyára ő az a „próféta”, akinek el kell jönnie a világba. Ebben az evangéliumban Jézus maga is ismételtlen állítja, hogy a „világba jött”, vagy hogy az Atya küldte a világba, tehát ez az evangélium szerzőjének sajátos kifejezése. Hasonlóképpen ismétlődik a „próféta” elnevezés is (1,21; 4,19). A szövegben a próféta szónak még külön jelentősége is van: előre mutat a másnapi beszédre, ahol Jézus összehasonlítja magát Mózesrel, akivel a nép a mannát kapcsolatba hozza. Különbözik maga Mózes beszélt arról, hogy Isten öhozza hasonló prófétát küld nekik (MTörv 18,18). Azt viszont nehéz megállapítani, hogy a korabeli zsidók meggyőződésében milyen szerep jutott ennek a „prófétának”, illetve hogy mit vártak tőle. Itt az összefüggés az, hogy a prófétából esetleg lehet messiás-király is, aki majd minden jóval ellátja népét. Annyi azonban biztos, hogy a Messiás-címnek politikai jelentése is volt, különösen ha úgy értelmezték azt, mint a „zsidók királyát”, ahogy az Pilátus szájából is elhangzott (18,33). Egyes jelenlevőkben már fel is ötlük a gondolat, hogy akinek ilyen hatalma van, azt meg kell tenni királynak, a nemzet szabadítójának. A hevesvérű galileaiaktól nem állt messze az ilyen szándék, hiszen a zelóták vakbuzgó hazafias mozgalmá is tőlük indult ki. Jézus azonban idejében kitér előlük, és visszamegy a hegyre, egyedül. Azért mondja, hogy visszamegy, mert a történet elején (3. vers) már említette a hegyet. Ezekkel az utalásokkal összhangban van Márk homályosabb előadása, miszerint Jézus kényszerítette a tanítványokat, hogy szálljanak bárkába, ő pedig fölment a hegyre imádkozni (6,46). Főleg Lukácsnál hallunk arról, hogy Jézus esténként félrevonult imádkozni. Itt az evangélista arra mutat rá, hogy milyen távol van a nép Jézus gondolatainak és szándékának megértésétől. Az a kétsíkú beszélgetés, amelyet láttunk Nikodémusnál és a samariai asszonynál, itt is megvan. Másnap erre fog utalni Jézus azzal, hogy a nép csak mulandó kenyérré vágyik, ő viszont olyan eledelt akar adni, amely megmarad az örök életre. A hegyre való fölmenetel úgy is felfoghatjuk, mint a Sínai-hegy ellenképét. Mózes is fölment a hegyre, hogy átvegye Isten üzenetét, s majd a nép elé tárja. Jézus az Atyával beszél, mielőtt az élő kenyér titkát kinyilvánítaná az emberek előtt.

Gál Ferenc

Boldog család (1.)

Bevezetés

Rovatunkban a neveléssel kapcsolatos témákkal foglalkozunk a Don Bosco Kiadó által e témában megjelentetett kiadványok ismertetésével, a kiadó engedélyével. Mostani számunktól Bruno Ferrero szalézi atya írásait egy sokgyermekes édesanya, s aki egyben hivatásos tanárnő: Marianna Pacucci támasztja alá elméleti szinten a „Boldog család” című könyvében, melyből folytatásokban közlünk részleteket.

Alapvető igény

A neveléshez nem elég a jóindulat és a szeretet. A nevelés nehéz mesterség. A gyerekek alapvető igényeit nem szabad figyelmen kívül hagyni. Évekkel ezelőtt olvastam egy szívbe markoló történetet *A színjáték* címmel. Van benne egy megragadó jelenet egy fiatalasszony haláláról.

Egy édesanya, akinek Emi volt a neve, gyermeket hozott a világra és szülés közben meghalt. Elkísérték végső útjára és a temetőben megkérdezték tőle: „Emi, vissza akarsz-e térni egy napra az élők sorába?” Így válaszolt: „Szívesen gondolok vissza a 12. születésnapomra. Vissza szeretnék térni erre a születésnapomra.” A temetőben a holtak kórusban fennhangon kérték: „Emi, ne menj! Emi, ne menj!” De ő kirtartott. Újra látni akarta szüleit.

Megváltozik a szín. Ott van újra tizenkettedik születésnapján. Méltóságteljesen halad a lépcsőn, szép ruhában és göndör hajjal. Édesanyja nagy munkában van az ünnepi tortával, nem is veszi észre. Emi megszólítja: „Anyu, nem is veszel észre, én vagyok, az ünnepelem!”. „Jól van, te kis ünnepelem, ülj le és reggelizzél!” Az anyja rá se hederít. Belép az apja is, de csak arról beszél, milyen nehéz manapság a megélhetés, rá sem néz a lányára. Testvérei is csak futkároznak, nekik sem jár más az eszükben csak a játék.

Emi megunja a helyzetet, kiáll a szoba közepére és hangosan így kiált: „Nézzen rám végre valaki! Nekem nem kell sem torta, sem pénz. Nézzen már rám valaki!” Megfordul és ezt mondja: „Vigyetek el innen! Elfelejtettem milyenek az emberek. Senki nem figyel a másokra és nem is törődnek egymással!”

Emi egy alapvető igényt fejezett ki a gyerekek és minden ember nevében: a létezés fontosságát: vegyének számításba, vegyék észre, hogy fontos vagyok. Ez ott rejtőzik minden emberben születésétől fogva idős koráig. Az újszülött különböző formában jelzi, hogy vegyék észre A serdülőkorban lévő úgy akar öltözni, hogy ne legyen mindennapi és a robogójával is úgy száguld, hogy felfigyeljenek rá. A gyermeknek éreznie kell, hogy várják és keresik. Találkozni akar szülei elismerő tekintetével: ilyenkor nincs nála boldogabb ember a világon. Létezik. Számon tartják. Tudja, hogy ér valamit. Szülei tekintetében valami rendkívül erős bizalmat lát, azt is elvárja, hogy higgyenek neki.

Nevelésünkben jelentős szerepe van/volt azoknak, akik hittek bennünk. Ha nem értékelték bennünket, valami nyomasztót éreztünk. Akit megaláznak, lebecsülnek és semmibe sem vesznek, boldogtalan. Ha egy gyermek játszik, nem kell megzavarni ok nélkül. Boldognak érezheti magát az a gyermek, akinek az apja nyíltan megmondja: „Te egy kiváló srác vagy! Láttam, milyen segítőkész voltál tegnap!”

A rosszra ne figyeljünk. A gyerekek azt gondolják, hogy jobb valami rosszat elkövetni, hogy felfigyeljenek rájuk, mintha észre sem vennék őket. Ha egy gyermek a legókockákat dobálja csak azért, hogy felfigyeljenek rá, talán azt gondolja: jobb inkább feldühíteni valakit, minthogy rám se hederítsenek.

A gyerekek minden idegesfőt kitalálnak, hogy magukra vonják a szülők figyelmét. Akarattal kidöntik a tejeskávét, nem mosakodnak rendesen, verik a kistestvért. Baj lenne, ha csak ezt a rosszat vennék észre bennük. Ha lehet, hagyjuk békén ezekkel, de emeljük ki a jó tulajdonságaikat. Mi történne, ha kijelentenék nekik: „Szeretném veled együtt kirakni a legót! Szedd össze és kezdjük!” Ha fel is hívjuk figyelmüket rossz oldalakra, nem szabad elfelejteni, hogy ezekben a nehéz pillanatokban is mellettük kell állnunk.

**Sohasem fogok belefáradni,
hogymondjam: szeretlek benneteket**

A szülők és a gyermekek is kivétel nélkül rohanó életet élnek. A maga módján mindenki fontos dolgot végez. A gyerek is versenyben van: meg kell ismernie a világot. Ez a kérdés is fontos: a nagy rohanásban mi legyen az elsődleges cél? Amikor erre a kérdésre válaszolnom kell, félek, nehogy túl sokat markoljak és a lényeg kiessen a kezemből. Egy dolog biztos: nem hagyom ki a lehetőséget, hogy gyermekeim mellett legyek és egyértelműen éreztessék velük, hogy szeretem őket. Arról van szó, hogy kialakítsunk egy rendkívül árnyalt és kifejező nyelvezetet, amely arra emlékezteti a gyerekeket, hogy születésük az Istentől kapott legszebb ajándék, és hogy egész létezésük folyamatos megtapasztalása annak, hogy mit jelent igazán szeretni. Ezt azért mondom, mert meg vagyok róla győződve, hogy a szülők és gyermekek közötti szeretetteljes kötődés valami egészen más, mint ami azokban a kapcsolatokban valósul meg, amelyekben szabadon választunk és a partner szerepét játszva alakítjuk a történetet.

A gyerekek érzékelik, hogy szeretik őket. Olyan nagy szükségük van rá, mint a levegőre, amit belélegzünk, vagy az ételre, ami fenntart és táplál bennünket. Érezzék, hogy a bennük rejlő tehetséget elismerjük, segítünk nekik a nehézségek leküzdésében. Amikor tudják, hogy szüleik a legőszintébb rajongói, derűs lesz a lelkük és a serdülő- vagy a kamaszkor nehézségeit könnyebben áthidalják.

A sűrű hétköznapiaknak is megvannak a gondjai. A válságos helyzetben, amikor lelkünkben szinte felkiált a szükségállapot, a gyermek életében a félelem és a kudarc veszélye zavart okozhat. Ezekben a csendes viharokban nagyon fontos, hogy a szülők ne kíméljenek semmi fáradtságot, hanem mutassák ki szeretetüket. Ha valaki bátoratlan, szenved, ott kell állni mellette. Ennek nemcsak lélektani hatása van, hanem az evangélium értelmében is így kell cselekedni.

Abban az esetben is, amikor nincsenek lélektani problémák és kellemetlen esetek, nagyon fontos, hogy mégis odafigyeljünk a gyerekekre. Ez a magatartás elősegíti, hogy a családban a „jólét” megerősödjön, kiegyensúlyozott legyen, ahol érdemes élni, és az öröm megtalálható legyen otthon és ne kelljen máshol keresni. Ez elősegíti az érzelmi tartalék tárolását, amelyből mindig lehet meríteni. Különösen akkor, ha kérdéssé válik az értékek elfogadása, a hála, a szolgálat és az együttérzés. Azt hiszem, hogy az új generációk csak akkor lesznek képesek szeretni az életet és a jövőt, ha átesnek egy hosszú edzésfolyamaton, amelynek során az érzés, hogy akarják, várják őket, átalakul energiává, hogy „bármilyen és minden ellenében” akarjanak, higgyenek és szeressenek.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Búza, áldott búza

Hogyan került ide ez a néhány búzaszál? Mini-tó közelébe, melyben aranyhalak úszkálnak. Aratásra fenik a kaszákot, hazai tájakon asszonyok ragadnak sarlót, és elvégzik szuhintásokat.

Ez a múlt. Gépek cseréltek helyet a kaszákkal, és kepék helyett kicsépeelt szalmacsomók matematikai pontossággal helyezkednek el a tarlókon. Jó a szalma alomnak, papírnak, s míg ki tudja minek. Asszonyok által a sarlóvágás vallásos néprajzi adat, magyarságunk tudatában a Boldogasszonyhoz kötődik: a Szűzanya arat, Fiára hagyja, hogy gyűjtsön.

A kis tónál gyakorta megfordulok. Bizonyára valaki az erdei madaraknak szórhatótt itt búzát, amelyből néhány szem tavaszidő jöttén szárba szökken. A tóperemnél román stílusú oszlopköteg, a tetején Aquinói Szent Tamás teljes szoboralakja. Kezében napkorong, amelyben Dante látta őt a Paradicsomban. Úrmutató ez a napkorong, az időnként együvé sereglő halakkal igazi eucharisztikus környezetben. Jó itt olvasgatni, megvárni a simogató naplementét, és életem alkonyi ösvényeire terelni a gondolatot. Imádkozni. Aratási időben így: *A kenyér és a bor / a világ legegyszerűbb dolgai, / de az élet alázatos fényeit / hordozzák szüntelen. / A Kenyér és a Bor / a Lélek, / a Szeretet tanúságai, / hogy mi is megtöressünk, / s Krisztusban életünk / étel-ital legyen.* (Csanád Béla)

Az eucharisztikus szívű Tamás mintha lepillantana. Ő, aki olyan biztos hittel vallotta, hogy amiként a kenyér és a bor a testi életet erősíti, megtartja és élvezeteket ad, akként az Eucharisztia fenntartja a lelket, megerősíti, örömmel gazdagítja. Így lesz az Utolsó Vacsora szerzője által életünk is „étel-ital”. Lehet-e többet kívánni aratásos búzamezőkön, ahol minden érték / csodálatos százannyit ér, / átlényegül, s a teljes élet / testét növeszti a Kenyér.

Hívó népünk századai sokat mondanak erről a tiszteletről, a búza, az áldott búza értékéről: minden búzaszemen Krisztus-arcot láttak elődeink. Kár lemondani erről a szakrális szimbólumról olyan korban, amikor az ezerféle kenyérkínálat sokszor eltereli a figyelmet a lényegről...

Most egy felejthetetlen könyv a társam a mini-tóparton: XVI. Benedek pápáé. Fényét még rövid ideig osztogatja a nap, madarak koncertjéből gregorián dallamot hallok, Szent Tamás imádságával – vagy 750 év távolából: *Imádlak áhitattal Isten, rejtelem...* Mélységes a csönd, a nyugalom e kistájban, papokként állnak a jegenyék, a hárs illata a tőmjén. Belsőségével mennyire megragadó a Szentatya könyve: *A Názáreti Jézus. Csönd-titok olvasmány.* A kenyérről lapozom fel, amit János evangéliumból értelmez: a búzaszem a földbe kerül, elhal, hogy a pusztulásból új kalász nőjön. Ekként folytatja: *A földi kenyér azért lehet Krisztus jelenlétének hordozója, mert maga is önmagában hordozza a passió titkát, önmagában egyesíti a halált és a feltámadást. Ezért lett a világ vallásaiban a kenyér az istenség haláláról és feltámadásáról szóló mítoszok kiinduló pontja, amelyben az ember kifejezte a halálból származó életbe vetett reményét.* Olvasni vallásukatokról, akik keresik az áldozat titkát a mítoszokban is. Lewis angol író megterésére utal Schönborn bíboros. (A Szentatya idézi) Az író elolvasott vagy tucatnyi könyvet különböző mítoszokról. Töprengései közt arra gondolt, hogy az a Jézus, aki kenyéret vett a kezébe azon a Vacsorán és ezt mondta tanítványainak: *Ez az én testem, csupán „egy újabb gabonaszem-istenség, a gabona-király, aki életét adja a világ életéért.”* Aztán beszélgetés közben egy istentagadó megjegyezte, hogy „az evangéliumok történetiségeinek igazolásai meglepően jók.” Lewisnek ez a következtetés jutott eszébe akkor: „A történet a meghaló Istenről különös esemény, úgy látszik, valóban megtörtént egyszer.”

Jézus: hús-vér valóság. Az áldott Kenyérre, az ő Testére utalva Babits Mihály teológiai pontossággal írja, ahogyan katolikus népünk mindenkor vallotta-vallja: *Az Úr nem ment el, itt maradt. / Óbelőle táplálkozunk.*

„A kenyér passió-titka mintegy órá (Jézusra) várt – olvassuk a Szentatyanál –, felé mutatott és a mítoszok is órá vártak, akiben a vágyva vágyott valósággá lett. Ugyanez érvényes a borra.”

A búza eucharisztikus titkát a pápa tovább gondolja: az egyházatya „titokzatos nyelvét” értelmezi. A Krisztus után 100 körül íródott Tizenkét apostol tanítása tanúsítja, hogy az ókeresztények a kenyér fölött melyet Eucharisztianak szántak, ezt a bensőséges, mindent átfogó imádságot mondták: „Ahogyan e kenyér-töredékek szét voltak szóródva a hegyeken és egygyé váltak összegyűjtve, úgy gyűljön össze Egyházad királyságodban a föld határainál.”

Innen, a víz mellől képzeletben látom az aratásos búzaföldeket, rajtuk az isteni jelet, s érzem, mi az üzenetük az acélos szemeknek – sok század (kétezred) távolából: az Egyház valóban a titokzatos Krisztus-test, s hogy hal és kenyér környezetében a szenttamási himnusz-szárnyak egységes Szentély fölött még evidensebbé teszik a búza és a bor eredeti, égi rendeltetését, s egyúttal a föld természetével való törődést, az érte kifejtett nélkülözhetetlen munkát hirdetik. Krisztust mutatják búzátáblák közt és ama Vacsorán apostolaival. Mintha Szent Tamás egyenesen tőlük tanulta volna, amit később így adott tovább: *Ágazatja szent hitünknek: / Testté, vérré lényegülnek, / Bor s kenyér mi volt előbb. / Régi rend itt újnak enged, / Szárnya lankad észnek, szemnek, / Élő hitből végy erőt.*

Minden darab kenyér erre emlékeztessen. A búza, az áldott búza.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Székesegyház és a Szegedi Dóm Látogatóközpont bemutatására várták az egészségügyben dolgozókat a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálat munkatársai július 22-én. Az egyetemi intézmények közül elsőként a Belgyógyászati Klinika érdeklődő dolgozói ismerkedhettek meg a Fogadalmi templom történetével, szimbólumaival, tornyaival, továbbá a Látogatóközpont kiállításával és programjaival. Az idegenvezetéssel egybekötött alkalmakat folyamatosan tervezik a szolgálat munkatársai, megköszönve ezzel az orvosok és ápolók járvány idején nyújtott, áldozatos munkáját.

Tóka Ágoston orgonaművész ad hangversenyt július 28-án, szerdán este 7 órától a Székesegyházban. A műsorban Liszt Ferenc: Három Királyok indulója a Krisztus oratóriumból (Tóka Ágoston átírata), a Missa pro Organo, valamint az „Ad nos, ad salutem undam” – Fantázia és fuga című művek hallhatók. A koncertre a belépés díjtalan.

Csütörtök esti nyári programok címmel érdekes előadásokon, tárlatvezetések, valamint hangversenyeken vehetnek részt az érdeklődők az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia közösségének szervezésében. A programsorozat következő alkalmá július 29-én, 19 órakor kezdődik a Torontál tér 4. szám alatt található plébánia-épület nagytermében, ahol a közösség fiatal zenészeinek koncertjét hallgathatja meg a közönség. A program nyitott és ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A Filharmónia Magyarország és a Szeged-Csanádi Egyházmegye szervezésében újra Szegeden ad koncertet a Sixtus-kápolna énekkara. A pápai kórus - melynek elődjei már a 6. századtól hirdetik az egyház evangelizációs küldetését - előadása augusztus 5-én, csütörtökön a Székesegyházban hallható. A hangversenyen a zenei és liturgiátörténet legismertebb alkotásai is megjelennek, valamint az itáliai reneszánsz mesterek legszebb a cappella egyházi művei is felcsendülnek. A kórus karnagya Marcos Pavan, a hangszerek királynőjét Josep Solé Coll orgonaművész szólaltatja meg. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, online a www.jegymester.hu oldalon, valamint koncert előtt a helyszínen.

Párhuzamos világok – Jazz itthon és otthon című koncerttel folytatódik a Dómkerti Zenés Esték programsorozata. A Filharmónia a Magyarország és a Szeged-Csanádi Egyházmegye közös szervezésében augusztus 6-án, pénteken 19 órakor kezdődő hangversenyen a Jazzformens együttes műsorát hallgathatják meg az érdeklődők a Püspökség udvarán (Aradi vértanúk tere 2., bejárat az Apáthy utca felől). Esőhelyszín a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg terme. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

A Magyar Pszichiátriai Társaság Életműdíjával tüntették ki Vincze Gábor dékánt, aki a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gál Ferenc Egyetemének gyulai Egészség- és Szociális Tudományi Karát vezeti, korábban a Békéscsabai Gazdasági Kar irányítását is ellátta. Vincze Gábor egyetemi docens, c. egyetemi tanár, a Békés Megyei Központi Kórház pszichiáter főorvosa, megyei pszichiáter szakfőorvos, a Magyar Orvosi Kamara Békés megyei elnöke a Magyar Pszichiátriai Társaság Életműdíját jelentő Oláh Gusztáv-díjat a Társaság vandorgyűlésén vette át.

A Gál Ferenc Egyetem augusztus 27-ig várja a jelentkezőket hitéleti szakokra. A szegedi Teológiai Kar mellett Szarvason, Békéscsabán és Gyulán is indít államilag elismert diplomát adó teológia, katekéta, hittanár-nevelőtanár, karitás, egyháztörténet BA és MA szakokat. Közvetlen a jelentkezés, belső alkalmassági felvételi lesz, a diplomához szükséges nyelvvizsgára felkészítenek. Az osztott (4-6 féléves) MA-ra bármilyen alapidplomával lehet jelentkezni. Ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvvizsga lehetősége várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat.

Freiburgi karitásztudományi zárókonferenciát szerveztek a GFE részvételével. A július 23-i online zárókonferencián az Erasmus+ K2 „Spirituality and Social Ethics in Social Work” (2018-CZ01-KA203-048104) projekt a lelkiesség és a szociális munka viszonyával foglalkozott, több ország szakembereinek a részvételével. A konferenciára sokan regisztráltak a hazai szociális és karitás szervezetek, a felsőoktatás köréből is. A kutatás eredményeként egy öt nyelven megjelenő kézikönyvet vehetnek kézbe a szociális szakemberek.

Felvételt hirdet a 2021/2022-es tanévre Szeged egyik legnagyobb múlttal rendelkező keresztény kollégiuma, a Szent Imre Szakkollégium. Az elmúlt évben teljes felújításon átesett épület új belső elrendezéssel, gépészeti- és technikai felújításokkal, valamint korszerű, komfortos belső terekkel várja a kollégistákat. A 2-3-4 fős légkondicionált szobák mellett szeptemberre elkészül a modern konyha, valamint a bútorzatában és eszközeiben megújuló közösségi tér.

A magyar ifjúság védőszentjének nevét viselő intézménybe szeretettel várják minden olyan szegedi egyetemi hallgató jelentkezését, aki a felsőoktatásban töltött éve alatt keresztény értékrendben, segítőkész és fejlesztő közegben szeretné végezni tanulmányait. A kollégium a Szakkollégiumi Mozgalom minősített tagjaként hallgatói számára az egész tanév során szakmai műhelyalkalmakat, minőségi, tudományos előadásokat, valamint egyéb olyan fejlesztő alkalmakat biztosít, amelyek azt hivatottak elősegíteni, hogy a diplomaszerezés után a fiatalok minél jobb eséllyel induljanak majd a munkaerő-piacon – és az életben is. A keresztény intézmény a szakmai program mellett kiemelt hangsúlyt fektet a lelki- és a közösségi élet folyamatos fejlesztésére, ápolására. A kollégium által kért dokumentumok beküldésére augusztus 2-ig nyílik lehetőségük az érdeklődőknek. A felvételi eljárásról bővebben a www.szikk.hu/felveteli linken, valamint a kollégium facebook-oldalán (www.facebook.com/szentimrekoli) olvashatnak a pályázni kívánók.

Nyilvánosságra hozták Ferenc pápa budapesti és szlovákiai látogatásának programját. Szeptember 12-én reggel nyolc óra előtt érkezik meg a pápát szállító repülőgép a budapesti Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérre. A hivatalos köszöntők után a katolikus egyházfő találkozik Áder János köztársasági elnökkel, Orbán Viktor miniszterelnökkel, majd a Magyar Püspöki Konferencia tagjaival a Szépművészeti Múzeumban. Ezután Ferenc pápa fogadja a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának és a zsidó közösségeknek a képviselőit. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséje 11 óra 30 perckor kezdődik a Hősök terén Ferenc pápa vezetésével, aki a délután folyamán indul tovább Pozsonyba. Háromnapos szlovákiai útja során egyházi- és világi vezetőkkel, a roma és a zsidó közösség tagjaival találkozik.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.